

У политичкој терминологији о демократским изборима постоји синтагма "предизборна кампања", а према најновијем искуству у РС, требало би увести и нову - "постизборна кампања". Ни месец дана након завршетка избора не престаје међусобно препуцавање између нове/старе власти и нове/старе опозиције.

Да ли је то напосто ствар инерције па не могу да се зауставе ни пошто су резултати познати, или је омразе, спиноване прљавом кампањом, тешко умирити? Да ли је нервозу изазвало сумњиво дуго бројање у ЦИК-у или жеља за променом власти била већа код високог представника Валентина Инцка него у народу? Да ли се ради о љутњи поражених зато што су били уверени у победу, или о незадовољству победника што нису добили и члана Председништва?

Нисам баш све попамтио, али знам да је Иванић на сарајевској ТВ изјавио да је добио највећи број гласова и да ће у складу с уставом одлучивати на нивоу БиХ. А Додик му је на РТРС-у одговорио да ће ипак о свему морати да пита власт у Бањалуци. Затим се Иванић у интервјуу НИН-у директно или индиректно више бавио критиком Додика и његове политике него образлагањем своје. На то је Додик у разговору са Гориславом Папићем за емисију "Око" (РТС) рекао да се Иванићеве ингеренције у Сарајеву свODE само на војна питања и делом на спољну политику БиХ.

Пише: Ненад Кецмановић

уторак, 18 новембар 2014 11:56
